

πολιτισμένον καὶ πεφωτισμένον ἔθνος ὡς εὐχόμεναι.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ὁ κ. Luzel, περὶ οὗ πολλάκις ποιῆται λόγον ὁ Renan ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν αὐτοῦ, ἔλαβεν ἐπιστολὴν τῆς γράφας κυρίας Renan ἐν Quimper, ἀγγελλούσης αὐτῷ ὅτι ὁ αἰδιδμος σύζυγος αὐτῆς κατέλιπε πολλὰ ἀνέκδοτα ἔργα. φιλολογικὰ, φιλοστορικὰ, ἱστορικὰ ὧν τὴν δημοσίευσιν ἐναπιστεύσατο αὐτῇ κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς, ἐντεταλμένος αὐτῇ νὰ δημοσιεύῃ αὐτὰ ὡς αὐν ἐγκρίνη.

— Ἐγένετο ἐν Μαδρίτῃ ἡ ἑξαρκίς τοῦ φιλολογικοῦ συνεδρίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Κανόθα. Συνεζητήθη ἡ βράσις διεθνούς νομοθεσίας κοινῆς ἐν Ἰσπανίᾳ, Πορτογαλίᾳ καὶ ἐν ταῖς Ἀμερικανικαῖς δημοκρατίαις. ὁ δὲ κ. Silvela ἐπέβλεπεν ἔκθεσιν περὶ τῆς φιλολογικῆς ιδιοκτησίας, ἀποφαινόμενος ὑπὲρ τῆς ἀσχίσσεως τῆς διαρκείας τῶν δικαιωμάτων τῆς μετὰ τὴν ἀσκήσεως ἐξαίρεσις τῶν ἀρθρῶν τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν καινοβουλευτικῶν λόγων.

— Τὸ μέγα ἐν Παρισίῳ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Hachette ἐξέθηκε πρὸς πώλησιν τοὺς τελευταίους τόμους τοῦ κ. Fustel de Coulanges, *Questions Historiques*. Οἱ τόμοι οἱ τοὶ ἐνέχουσι τὰ ἑξῆς: α') *De la manière d'écrire l'histoire en France et en Allemagne depuis cinquante ans*; β') *Le problème des origines de la Propriété Foncière*; γ') *Polybe ou la Grèce conquise par les Romains*; δ') *le manoir sur l'île de Chio*; ε') σειρὰν καὶ ἀρθρὰ ἐν μέρει ἀνέκδοτα *Questions Romaines*; στ') ἀρθρὰ γραφέντα τῷ 1870 καὶ 1871 περὶ τοῦ πολέμου καὶ συνενωθέντα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Questions Contemporaines*. Ὡς τὸ ἔργον τοῦ κ. Coulanges ἐξεδόθη νῦν ἑξῆς, ἀποτελούμενον ἐκ τῶμων δέκα, τῶν ἑξῆς: α') *La Cité Antique*; β') *Les Institutions Politiques de l'ancienne France* (πλήρεις ἐν δὲ τόμοις εἰς ὅσον), γ') τριῶν τῶμων (μεγάλων εἰς ὅσον) *de Recherches et de Questions Historiques*. ὧν ἄρτι ἐγένετο ἡ ἐκδόσις.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Διαφόρους ἀνακοινώσεις ἔχομεν ν' ἀναγοράωμεν σήμερον, ἀνακοινώσεις γενομένας τῇ ἐν Παρισίῳ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ὑπὸ διαφόρων σοφῶν καὶ ἐπὶ ζητημάτων ἀστρονομικῶν, ὀπτικῶν, φυσικῶν καὶ χημικῶν. Αἱ ἀνακοινώσεις αὗται ἔχουσιν ἐν συντόμῳ ὅδε:

Ὁ κ. Perrotin ἀνακοινούται τῇ Ἀκαδημίᾳ τὰ περὶ τῶν πρώτων παρατηρήσεων τῶν ἐν τῷ Ἀστεροειδοπίῳ τῆς Νικαίας ὑπὸ τοῦ Charlois διὰ τῆς φωτογραφίας ἀνακαλυφθέντων ἐσχάτως τριῶν νέων πλανητῶν. Ὁ κ. Perrotin ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ τῆς 31)12 δεπτεμβρίου ἕ. ἕ. μέχρι τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ ὁκτωβρίου, ὁ κ. Charlois κατώρθωσε νὰ λάβῃ ὀκτὼ διακεκριμένα φωτογραφικὰ ἔκτυπα, ὧν ἕκαστον παριστᾷ τετράγωνον ἔχον ὡς πλεονάζειν 11' τοῦ οὐρανοῦ περιου. Πολλὰ τῶν ἐκτύπων τούτων περιλαμβάνουσιν ἀπὸ 8000 μέχρις 9000 ἀστέρας ἕκαστον, ἐὰν δὲ τεθῶσιν ἐφεξῆς ὥστε νὰ παριστῶσι ζῶντα τοῦ οὐρανοῦ συνεχῆ, τὰ ὀκτὼ ταῦτα ἔκτυπα, τιθέμενα κατὰ

μῆκος τῆς ἐκλειπτικῆς, συμπληροῦσι οὐράνιον ζῶντα μῆκους 80° καὶ ὕψους 10°. Διὰ προσεκτικῆς μελέτης τῶν ἐκτύπων τούτων ὁ Charlois ἀνεκάλυψε τὴν ὑπαρξιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος τριῶν νέων πλανητῶν.

Ὁ κ. Perrotin ἐπὶ τούτοις παρατηρεῖ ὅτι ἕνεκα τῆς ἀσφαλείας, τῆς ταχύτητος καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν φωτογραφικῶν ἐρευνῶν, τῆς εὐκολίας μεθ' ἧς δύναμεθα δι' αὐτῆς ν' ἀνεύρωμεν πλανήτην ἀπωλεσθέντα ἢ πλανήτην, οὗτινος τὰ στοιχεῖα εἰνε ἀβέβαια, ἢ μέθοδος αὐτῇ προώριστα νὰ ἀντικαταστήσῃ τινὰς τῶν πρὶν ἐν χερίσει πρὸς προσδιορισμὸν τῆς θέσεως τῶν ἀστέρων διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ. Ἐν συνόψει δέ, τὸ μᾶλλον ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα τῆς εἰσαγωγῆς τῆς φωτογραφίας εἰς τὸν ἀστρονομικὸν τοῦτον κλάδον, θὰ εἴνε ἡ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου γνώσις τοῦ πιθανοῦ ἀριθμοῦ τῶν μικρῶν πλανητῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς διασπορᾶς αὐτῶν κατὰ διαστήματα, ὅπου, ἄνευ αὐτῆς, ἐπὶ μακρὰ ἔτη θὰ παρίμενον ἀγνώστον.

Τηλεγράφημα τοῦ ἐν Lick Ἀστεροσκοπεῖου πρὸς τὸν κ. Flammarion διαδιδασθὲν ὑπ' αὐτοῦ τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ πέμπτου δορυφόρου τοῦ Διός, δορυφόρου τοῦ 13ου μεγέθους, ὁρατοῦ μόνον κατὰ τὰς ἀπὸ τοῦ πλανήτου μαγίστας ἀπομακρύνσεις αὐτοῦ.

Ὁ κ. Tisserand παρουσιάζει εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τεχνικώτατον ἡλιακὸν ὥρολόγιον, ἐπινοηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Charles Chamberland. Τὸ ὥρολόγιον τοῦτο δεικνύει τὸν ἡλιακὸν ἢ ἀληθινὸν χρόνον, ὅστις, ὡς γνωστόν, διαφέρει κατὰ τι τοῦ μέσου χρόνου, διότι ἡ διάκρισις τῆς ἡλιακῆς ἡμέρας δὲν εἴνε ἡ αὐτὴ κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τοῦ ἔτους, ἕνεκα τῆς μείζονος ἢ ἐλάσσονος ἀποστάσεως τῆς Γῆς ἀπὸ τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς ἐντεῦθεν ταχυτέρας (κατὰ τὸ περιήλιον) ἢ βραδυτέρας (κατὰ τὸ ἀφήλιον) ταχύτητος τῆς Γῆς ἐν τῇ τροχίᾳ αὐτῆς. Ὁ κατασκευαστὴς προσέθεταθεν εἰς τὴν πλάκα τοῦ ὥρολογίου τούτου πίνακα περιέχοντα διὰ τὴν 1, 6, 11, 16, 21 καὶ 26ην ἑκάστου μηνός, τὸν ἀριθμὸν τῶν λεπτῶν, ἅτινα πρέπει νὰ προστεθῶσιν ἢ ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἡλιακοῦ χρόνου πρὸς εὐρεσιν τοῦ μέσου. Πλὴν τούτου διὰ τοῦ μηχανήματος τοῦ Chamberland ἐπιτυγχάνεται: 1) ὁ προσδιορισμὸς τοῦ μεσημβρινοῦ οἰουδῆτινος τύπου· 2) ὁ προσανατολισμὸς τοῦ ὥρολογίου βορρῆς τοῦ χρόνου σιδηροδρομικοῦ τινος σταθμοῦ· 3) ἡ ἰλιαν εὐχρης κατανόησις τοῦ φαινομένου τῆς ἀνισότητος τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν.

Ὁ κ. Becquerel παρουσιάζει εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἐκ μέρους τοῦ Charles Henry, ὄργανον θεωρητικὸν πρὸς μέτρησιν ἀσθενεστάτων φωτεινῶν ἐντάσεων καὶ σθηριζόμενον ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς ἐξασθενήσεως τοῦ φωτός τοῦ φωσφορίζοντος θειοῦχου χυδαργύρου. Ὁ Charles Henry κατόρθωσε διὰ τοῦ ὀργάνου τούτου νὰ μετρήσῃ τὸ διακεχυμένον φῶς τῶν ἀστέρων κατὰ τινα ὥραιαν νύκτα τοῦ αὐγούστου· εὕρισκε δὲ ὅτι τὸ φῶς τοῦτο παράγει ἐπὶ τοῦ διαφράγματος τοῦ φωτομέτρου αὐτοῦ τὴν αὐτὴν φωτεινὴν ἐντύπωσιν ὅσῃν καὶ ἐν κυρίῳ εὐριδόμενον εἰς ἀπόστασιν 41 μέτρων.

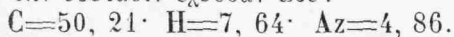
Ὁ λοχαγὸς τοῦ ἱππικοῦ καὶ καθηγητῆς τῆς ὁχυ-

ρωματικῆς καὶ τῶν ἐθηρομοσμένων ἐπιστημῶν κ. Louis de Place περιγράφει τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐφευρεθὲν εὐφυὲς μηχανήμα πρὸς ἀνακάλυψιν δι' ἐξωτερικῆς ἐπικρούσεως τῶν τυχόν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς μάζης μεγάλων τινῶν ὀγκῶν μετὰλλου ἀπαντωσὼν ἐλλείψεων, αἵτινες εἰς δεδομένην τινὰ στιγμὴν δύνανται νὰ ἐπιδράσωσιν οὐσιωδῶς ἐπὶ τῆς στερεότητος ἔργου τινός. Πρόκειται περὶ τῶν κενῶν ἐκείνων διαστημάτων (lapses), ἅτινα γεννῶνται πολλακίς κατὰ τὴν βαθὴν τῶν μετὰλλων καὶ ὧν ἡ παρουσία εἰς τινὰς περιστάσεις καθιστᾷ τὰ ἐκ τοῦ μετὰλλου τούτου κατεσκευασμένα ἀντικείμενα ἢ καὶ ὄργανα ὀλοσχερῶς ἄχρηστα καὶ ἐπικίνδυνα. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος καθηγητοῦ ἐφευρεθὲν μηχανήμα πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν προμνησθεισῶν ἐλλείψεων κατεσκευάσθη διὰ συνδυασμοῦ τοῦ μικροφώνου μετὰ τινος μηχανικοῦ πλῆκτροῦ καὶ ἐνός ἡχομέτρου καὶ ὀνομάσθη σχιζόφωνον (schiséophone, ἐκ τοῦ σχίζω καὶ φωνή).

Ὁ κ. de Place, ἀποπερατῶν τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ, ἀναφέρει τὰ ἐν Elmont γινόμενα πειράματα, ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ ὑλικοῦ τῶν διηροδορῶν τοῦ Boorā, ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ ῥάβδων, δι' ὧν ἀπεδείχθη ὅτι διὰ τοῦ ὁργάνου τούτου δυνατόν νὰ διακριθῶσιν αἱ μὴ ἐλαττωματικαὶ ῥάβδοι τῶν ἐλαττωματικῶν, νὰ προσδιορισθῇ δὲ ἐν ταῖς τελευταίαις ταύταις τὸ μέρος ἐν ᾧ ὑπάρχει τὸ ἐλάττωμα. Τοιαῦται ὑποδεικνύονται ὑπὸ τοῦ μηχανήματος ἐλαττωματικαὶ ῥάβδοι ἐκόπιντο εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος, ἐκεῖ δὲ ἀνευρέθησαν ἐν αὐταῖς χάσματα ἢ κενὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σημαντικά.

Ἡ πρώτη χημικὴ ἀνάλυσις τῶν νευρικῶν ἰσθῶν ἐγένετο τῷ 1812 ὑπὸ τοῦ Vauquelin. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἄλλοι τινὲς χημικοὶ διὰ τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν προσέβηκαν γνώσεις τινὰς ἐπὶ τῆς χημικῆς συστάσεως τῶν νευρικῶν ἰσθῶν τῶν σπονδυλωτῶν ζῶων. Ἐπειδὴ ὅμως ὀλίγιστα ἦσαν γνωστὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος προικμένου περὶ ἀσπονδύλων, ὁ Α.-Β. Griffiths ἀνέλαβε νὰ προσδιορίσῃ τὴν σύστασιν τῶν νευρικῶν ἰσθῶν παρὰ πολλοῖς εἰδεσι ζῶων ἀνιόντων εἰς τὰς ὁμάδας τῶν ἐντόμων τῶν μαλακοστροφῶν, τῶν κεφαλοπόδων, καὶ τῶν γαστεροπόδων. Τὰ νεῦρα ἐκάστου τῶν ζῶων τούτων ἐχωρίζοντο ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ ἀνελύοντο πρόσφατα. Στηριζόμενος ἐπὶ τῶν οὕτως ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων, ὁ συγγραφεὺς συνέταξε πίνακα περιέχοντα δι' ἑκάστον εἶδος ζῶου, τὰ ποσὰ τῶν λευκοματοειδῶν οὐσιῶν, τοῦ λίπους, τῶν ὀρυκτῶν ἀλάτων καὶ τοῦ ὕδατος, ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται οἱ νευρικοὶ αὐτῶν ἰστοί.

Ὁ κ. Griffiths προστίθοντι ὅτι ἐν τῷ νευρικῷ ἰσθῷ ἀσπονδύλων τινῶν, οἷον τῶν ἐντόμων καὶ τῶν μαλακοστροφῶν, ἡ νευροκατρίνη ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς νευροχίτινης (neurochitine), ἧς καὶ προσδιώρισε τὴν σύστασιν ἔχουσαν ὥδε:

Ἐν τέλει δὲ παρατηρεῖ ὅτι ἡ ὕλη ἡ συνιστώσα τὰ νεῦρα τῶν κατωτέρων ζῶων, ὥς καὶ ἡ τῶν ἀνωτέρων, εὐχερἔστατα ἀλλοιοῦται, ὅτι δὲ πρόσφατος μὲν οὖσα ἔχει ἀντίδρασιν ἐλαφρῶς ἀλκαλικήν, ἐνῶ, ὀλίγον μετὰ τὸν θάνατον, ἀποικτᾷ ὀξύνον ἀντίδρασιν, ἡ δὲ μετελὴν πύγνυται.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ὁ κ. Victor Loret, καθηγητῆς τῆς αἰγυπτιολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Λυόν, περιέγραψε τὴν Φαρωνικήν Χλωρίδα (Flore pharaonique), ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἱερογλυφικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν δειγμάτων τῶν ἀνακαλυφθέντων ἐν τοῖς τάφοις τῆς κοιλάδος τοῦ Νείλου. ἡ ἐργασία αὕτη εἶνε λίαν σοβαρὰ καὶ ἀπαλλάσσει τοὺς βοτανικοὺς τῆς ἀναγνώσεως πολυαριθμῶν ὑπομνημάτων, ὧν πολλὰ ἐξετυπώθησαν εἰς γλῶσσαν ξένην ἢ μὲν ῥακτῆρας ἱερογλυφικούς. Ὁ κ. Loret μελετῶν, διὰ τοῦ μικροσκοπίου τὰς ταινίας τῶν μομιῶν, ἀνεγνώρισεν ὅτι, ἐὰν αἱ πλεῖστα τούτων εἶνε κατεσκευασμένα ἐκ λίνου, ὅχι ἥτον ὑπάρχουσι καὶ τινες κατεσκευασμένοι ἐκ βάμβακος. Ὁ βάμβαξ λοιπὸν ἦτο γνωστὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰγυπτίοις. Ὁ κ. Loret παρέχει λεπτομερεῖας λίαν ἐνδιαφερούσας περὶ τῶν φυτῶν τῆς Αἰγύπτου, περὶ τῶν χρήσεων καὶ περὶ τῆς συμβολικῆς αὐτῶν σημασίας.

— Ἡ ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου δοκιμαῖε κατ' αὐτὰς τὴν χρῆσιν μικρῶν ἡλεκτρικῶν λυχνιῶν φορητῶν, πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν τῶς ἐν χρήσει λυχνιῶν δι' ἐλαίου. Αἱ ἡλεκτρικαὶ λυχνίαι ἔλκουσιν ἐν συνόλῳ 1800 γραμμάρια καὶ δύνανται νὰ δίδωσι φῶς ἐπὶ 6 ὥρας.

— Ὁ κ. H. Böens, ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. A. Grafé ἐν τῇ Revue Scientifique τῆς 4/16 ἰουλίου 1892 δημοσιευθείσης ἐκθέσεως ἐγγειοθήσεως διπλοῦ καταρράκτου, ἐκτελεσθείσης ἐπιτυχῶς ὑπὸ τοῦ κ. Bribesia, ἐκτίθησιν τὰ περὶ ἰδίας ἐγγειοθήσεως ἐπὶ κόρης 16ετοῦς ἐχούσης διπλοῦν καὶ λίαν παχὺν καταρράκτην. Περὶ τῆς κόρης ταύτης λέγει ὅτι ἦτο εὐφρεστάτη καὶ ὅτι διὰ τῆς συνδιαλέξεως εἶχεν ἀποκτήσει ποικίλας γνώσεις. Εἶχε τὴν ἀφὴν καὶ τὴν ἀκοήν λίαν ἀνεπτυγμένας, τὴν δὲ μνήμην ἐξοχόν. Κατὰ τὴν ἐγγείρησιν, γενομένην καὶ ἐπὶ τῶν δύο συγχρόνως ὀφθαλμῶν, ὁ Böens ἀναφέρει ὅτι, κατὰ τὴν συνθήειάν του, εἰργάσθη ἐντὸς διαμερίσματος ὀλίγον φωτεινοῦ, καὶ τοῦτο ὅπως ἀποφυγῇ ἀπότομον τοῦ φωτός ἐνέργειαν· πρὶν ἢ δὲ μεταβῇ ἀπὸ τοῦ ἐνδὸς εἰς τὸν ἕτερον ὀφθαλμόν, ἔκλεισε στεγανῶς τὰ βλέφαρα τοῦ πρώτου δι' ἀπλῆς ταινίας.

Ὅταν, λέγει, ἐπέτρεψα μετὰ τινὰς ἡμέρας εἰς τὴν Ἰουλίαν Δ. νὰ ὑποστῇ διὰ πρώτην φοράν τὴν ἐπαφὴν τοῦ φωτός ἐπὶ τοῦ παρθένου αὐτῆς ἀμφιβληστροειδοῦς, ὑπέφερεν αὕτη ἐκ σκοτοδινιάσεως βραχυεῖας, ἥτις ἠνάγκασεν αὐτὴν νὰ φέρῃ τὰς χεῖρας εἰς τὸ μέτωπον. Κατόπιν εἶδεν, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ἀντικείμενα τινὰ, ἅτινα ἀνεγνώρισεν ἀμέσως: ἕνα μύλον πρὸς ἄλσιν τοῦ καφέ, τὰς χεῖράς μου, μαχαίρια, περώνας, ἕν πινακίον, ἕνα κύαθον, ἕν ὁρολόγιον, ἕν βινόμακτρον, κτλ., ὧν τὰ σχήματα ἦσαν κεχαρραγμένα ἐν τῷ πνεύματι αὐτῆς, καθ' ὅσον πολλακίς προηγουμένως τὰ μετεχειρίσθη. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ ἀκριβῶς κἀνὲν τῶν χρωμάτων πλὴν τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ μέλανος, περὶ ὧν εἶχεν ἀκριβεστεράς ἰδέας. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ χρώματα ἀπεφάνετο τυχαίως περὶ τοῦ ἐρυθροῦ, τοῦ πρασίνου, τοῦ κιτρίνου καὶ τοῦ κυανοῦ. Ἐπεθύμουν, λέγει ὁ συγγραφεὺς, πολὺ νὰ γνωρίσω τὴν πρώτην αὐτῆς ἐντύπωσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀρθὴν ἢ ἀντεστραμμένην θέσιν τῶν ἀντικειμένων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον τῇ παρουσίᾳ μου μύλον πρὸς ἄλσιν τοῦ καφέ εἰς ἀπόστασιν ἐνδὸς μέτρου καὶ τὴν ἠρώτησα: «Τί

εἶνε τοῦτο;» — Ὁ μύλος μου, ἀπήντησεν ἄνευ διαταγαυῶ. «Πῶς εἶνε θεμιμένος; ὁ σύρτης εἶνε πρὸς τὰ ἄνω ἢ πρὸς τὰ κάτω». — Εἶνε πρὸς τὰ κάτω ὅπως πάντοτε, ἀπήντησε. Φεβούμενος μήπως ἡ ἐγγειρισθεῖσα ἀπήντησε συμφῶνως πρὸς τὰς ἀναμνήσεις της, ἀντιθέτως πρὸς τὴν πρώτην ὁπτικὴν αὐτῆς ἐντύπωσιν, τῇ ἐδείξα μάχαιραν ἐστηριγμένην καθέτως διὰ δύο νημάτων ἐπὶ φύλλου λευκοῦ χάρτου καὶ τὴν ὑπερέωσα νὰ μοι δείξῃ διὰ τῆς χειρὸς τοῦ ἦτο ἡ λαβή, πρὸς τὰ ἄνω ἢ πρὸς τὰ κάτω; Ἀμέσως διηύθυνε τὴν δεξιὰν χεῖρα πρὸς τὴν λαβὴν, λέγουσα: «Εἶνε ἐκεῖ, πρὸς τὰ ἄνω», ὅπερ ἦτο ἀκριβές.

Κατὰ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην συνδιάλεξιν, αἵτινες ἐγένοντο τὴν ἕκτην καὶ ἐβδόμην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐγγείρησιν, ἡ πρώην τυφλὴ νέα δὲν ἠπατήθη πλέον ὡς πρὸς τὰ χρώματα, ἀλλ' ἐφάνταζτο, ὡς καὶ κατὰ τὴν πρώτην φοράν, ὅτι ἅπαντα τὰ περὶ αὐτὴν ἀντικείμενα ἦσαν εἰς ἀπόστασιν προσιτὴν εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς. Ἡ ἀπόστασις, τὸ βῆθος, ὁ ὄγκος δὲν ὑφίσταντο εἰσέτι δι' αὐτῆς. Ἐν τούτοις ἐξετίμα ἐντελῶς τὴν ἀπόστασιν τῶν ἡχούντων σωμάτων. Ὅταν τῇ παρουσιάζετο εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τοῦ μέτρου οἰονδήποτε ἀντικείμενον, μικρὸν ἢ μέγα, αὕτη ὑπεχώρει αὐτομάτως, ὡς αἰ ἐπρόκειτο, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ὁμολογίαν, νὰ εἰσέλθῃ τὸ ἀντικείμενον ἐκεῖνο εἰς τοὺς ὀρθαλμοὺς αὐτῆς. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ ἀντικείμενα, ἅτινα εὐρίσκοντο εἰς μεγαλύτεραν τοῦ βραχίονος αὐτῆς ἀπόστασιν, ἐθεώρει ἅπαντα ταῦτα τεταγμένα ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν. Ἀλλ' ἡ ἀπάτη αὕτη ὀλίγον διήρκεσεν. Ἡ ἀφῇ παρέσχεν εἰς αὐτὴν ἐνδείξεις ἐπὶ τοῦ σχήματος, ἐπὶ τοῦ μεγέθους καὶ ἐπὶ τῶν διαφόρων διαστάσεων τῶν διμερισμάτων, τῶν ὄντων καὶ τῶν ἀντικειμένων, μεταξύ τῶν ὁποίων ἔζησε μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τοσοῦτον ἀκριβεῖς, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου μετέβαλε τὰς περὶ τῶν ἀποστάσεων καὶ τῆς θέσεως τῶν ἀντικειμένων ιδέας της.

Μετὰ 15 ἡμέρας ἡ Ἰουλία Δ. διεβεβαίον ὅτι σχεδὸν δὲν ἐνθυμεῖτο πλέον ὅτι ὑπῆρχε τυφλὴ.

H. Γ. ΒΑΣΑΜΑΚΗΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἀδριανὴ Λεκουδρέο. — Χρονικά.

Ὁ μέγας τῆς Γερμανίας τραγικός Γκαίτε τὸ κλασικὸν ἐν τοῖς τὸ ῥωστικὸν καὶ πρωτοτυπία ἐνέχουσιν ἔργοις ἀνεξήντη καὶ ταῦτα οὕτω νὰ κληθῶσιν ἐκήρυξεν, οἷα εἰδὶ τὰ ἔργα τῶν ἡμετέρων μέγ' ἀρίστων προγόνων, τὰ κατ' ἐξοχὴν κλασικά, ὁ δὲ φίλος αὐτοῦ Schiller, ὁμιλῶν περὶ τοῦ θεάτρου ὡς ἠθικοῦ ἰδρύματος, τάσσει αὐτὸ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ τῇ θρησκείᾳ, ἀποφαίνόμενος ὅτι ὡς αὕτη διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ κύρους αὐτῆς προλαμβάνει τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ κακοῦ, ὅπερ ὁ νόμος τιμωρεῖ μετὰ τὴν διάπραξιν, οὕτω καὶ ἐκεῖνο, διδάσκον συμβάλλεται εἰς τὴν τοῦ κακοῦ ἀποτροπὴν. Τὰς ἀποφάνσεις ταύτας τοῦ ποιητοῦ

τοῦ Φαύστου καὶ τοῦ ποιητοῦ τοῦ Guillaume Tell ἀνεγράψαμεν ὅπως παρατηρῶμεν ὅτι τὸ θέατρον τοῦ Scribe, καίπερ μὴ στερούμενον προσόντων, ὤλως ἀφίσταται τοῦ σκοποῦ, ὃν καθορίζει ὁ Schiller. οὐδέποτε δὲ οὐδαμῶς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐνέχον ἔστω καὶ ἐλάχιστόν τι κλασικοῦ. Ὁ Scribe ἐστὶ μύστης τοῦ θεάτρου (connaissance du théâtre), ὡς ἀποφαίνεται αὐτὸν ὁ κριτικώτατος Brunetiere. ἐν τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ καὶ τελευταίᾳ διαλέξει αὐτοῦ, ἢν ἐποιήσατο κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν τῷ Ῥοδεῖο τῶν Παρισίων, εἶνε δεξιὸς δραματοποιός, ὡς ἀποφαίνονται ἄλλοι, παρέσχε τὸν τύπον τῆς τέχνης τοῦ ποιεῖν δράμα καὶ συνεπλήρωσε τὴν ὑπὸ τοῦ Beaumarchais γενομένην ἐν τῷ γαλλικῷ θεάτρῳ μεταρρυθμίσιν. «Παρ' αὐτῷ ὑπάρχει ἡ τέχνη καὶ λείπει πᾶν ἄλλο», ἐφ' ᾧ καὶ ἡ σχολὴ αὐτοῦ καλεῖται τῆς τέχνης διὰ τὴν τέχνην (de l'art pour l'art), καθ' ἣς σφοδρὸς ἐπιτίθεται ὁ Δουμᾶς. Οὗτος τὰ ἐξῆς ὁρθὰ ἐπιφέρει ἐν τοῖς προλεγομένοις αὐτοῦ: «Τὸ θέατρον δὲν εἶνε ὁ σκοπός, εἶνε τὸ μέσον... Τῇ τραγωδίᾳ, τῇ κωμῳδίᾳ, τῷ δράματι, τῇ Bouffonnerie, τῷ μᾶλλον προσήκοντι ἡμῖν εἶδει, ἰδρύσμενον τὸ ὠφέλιμον θέατρον, ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀκοῦσαι κραυγάζοντας τοὺς ἀποστόλους τῆς τέχνης διὰ τὴν τέχνην, λέξεων ἐστερημένων ἐννοίας. Πᾶσα φιλολογία, ἥτις δὲν ἔχει ὑπ' ὄψει τὸ δύνασθαι εἰς τὴν τελείωσιν ἀγεσθαι (perfectibilité), τὴν ἠθικοποιήσιν, τὸ ἰδεῶδες, τὸ ὠφέλιμον ἐν μιᾷ λέξει, εἶνε φιλολογία ραχτικὴ καὶ νοσώδης, νεκρὰ γεγονυῖα. Ἡ ἀπλὴ ἀντιγραφή τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἀνθρώπων εἶνε ἔργον γραφῆος καὶ φωτογράφου». Ὁ δὲ Brunetiere ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα περίπου ἐκφράζεται, λέγων: «Ὅλως ἀντιθέτως τῷ Beaumarchais, τῷ Μολιέρῳ, — τῷ Diderot καὶ τῷ Sedaine ἐπίσης, — ὁ Scribe ἐνόμιζεν ὅτι τὸ θέατρον δὲν ἔχει ἀντικείμενον τὸ ἀπαδιδόναι ἢ ἀπομιμῆσθαι τὸν βίον, καὶ τοῦτο εἶπεν ἄλλως τε αὐτὸς οὕτως σαφῶς ἐν τῷ Εἰσιτηριῷ αὐτοῦ ἀκαδημαϊκῇ λόγῳ. Ἀκριβέστερον δ' ἔτι, ἐπίστευεν ὅτι τὸ θέατρον δὲν ἔχει ἀποστολήν, δὲν θέλω νὰ εἶπω τὴν ἠθικοποιήσιν ἢ τὴν παιδείαν, ἀλλὰ νὰ ὑπερασπίσῃ ιδέας, νὰ ὑπερμαχήσῃ αὐτῶν ἢ νὰ προσβάλῃ ἀπλῶς ιδέας. Οὐ ταῦτόν τῳ λέγειν ὅτι ἐν τῷ θεάτρῳ τὸ θέατρον καὶ οὐδὲν πλέον βλέπει καὶ ὅτι ἐν τῷ κύκλῳ τῆς τέχνης αὐτοῦ οὐδαμῶς ἐνδιαφέρεται ἢ περὶ τῶν μέσων τῆς τέχνης ταύτης, τοῦ καινοφανοῦς, τοῦ τεχνικοῦ τῆς συναρμολογίας, τοῦ ἀλλοκοῦ τῆς λύσεως;» Καὶ ταῦτα ὁ Brunetiere περὶ τοῦ θεάτρου τοῦ Scribe, ὅπερ ἔτι φαινότερον χαρακτηρίζει ὁ Δουμᾶς, λέγων, ὅτι ὁ ἀκροατής, ὅστις παρέστη εἰς τὴν διδασκαλίαν ἔργου τοῦ Scribe, «εἶδεν, ἤκουσεν, ἐγέλασεν, ἐκλαυσεν, διήλθε τὴν ἐσπέραν αὐτοῦ, διεσκέδασεν, ὅπερ πολὺ, οὐδὲν ἔμαθεν».

Ἰδοὺ ὅσον ἐπιτρέπει ἡμῖν ὁ τεταγμένος χρόνος, ἐν ὀλίγοις, οἷα ἡ τοῦ Scribe σχολή, οὕτινος ὀλίγιστα ἔργα, πέντε ἕως ἑξ, καίπερ πολλὰ, τριακόσια ἕως τετρακόσια, γράψαντος μόνου ἢ τῇ συνεργασίᾳ ἄλλου, κωμωδίας, δράματα ἢ δράματα μετὰ μέλους (melodramas), κωμειδύλλια (vaudevilles), μελοδράματα (opéras), κωμικὰ μελοδράματα, ἐπιζῶσιν, ἐν οἷς καὶ τὸ δράμα αὐτοῦ Ἀδριανὴ Λεκουδρέο, ὅπερ δι-